

Sygn. akt IV K 233/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rodenko

Protokolant: Aleksandra Kopiał

w obecności Prokuratora: nie stawił się, zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 04 lipca 2016 r.

sprawy: **P. M.**

syna D. i A. z d. B.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w 09 listopada 2015 r. w W. jadąc ulicą (...) kierował samochodem marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu I badanie – 0,40 mg/l, II-0,41 mg/l, III-0,27 mg/l, IV-0,26 mg/l

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego P. M. warunkowo umarza na okres próby 3 (trzech) lat;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii A1, A, B1, B i D1, D, BE, D1E, DE na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego w pkt. II zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 9.11.2015r do dnia 04.07.2016 r.

IV. na podstawie art. 67 § 2 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. M. G. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu udzieloną oskarżonemu w toku postępowania wraz z należnym podatkiem VAT;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 470 (czterystu siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 233/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 listopada 2015 r. funkcjonariusze policji sierż. P. C. i sierż. Ł. M. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym radiowozem oznakowanym o nr rej. (...) w ramach akcji Trzeźwy Poranek na terenie podlegającym KP T. ul. (...). O godzinie 8:05 zatrzymali do kontroli pojazd marki B. o nr rej. (...), którym kierował P. M.. Kierowcę pojazdu poddano badaniu – za pomocą urządzenia (...) B. - na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, który dał wynik pozytywny. W efekcie czego P. M. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu A.-Sensor IV CM o numerze seryjnym (...), posiadającym aktualne świadectwo wzorcowania. Przeprowadzone o godzinie 08:09 i 08:36 badanie wykazało, iż P. M. posiadał podczas I badania 0,40 mg/l, a podczas II badania 0,41 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

P. M. został zatrzymany i przewieziony do KP W. T., gdzie ponownie o godzinie 09:45 i 10:01 przeprowadzano badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu A. A 2.0 o numerze seryjnym 165/93, posiadającym aktualne świadectwo wzorcowania. Przeprowadzone badanie wykazało, iż ww. znajdował się w stanie nietrzeźwości, albowiem posiadał 0,27 mg/l, oraz 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

P. M. zatrzymano prawo jazdy nr (...).

P. M. nie był dotychczas karany (k. 17).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego P. M. (k.21-22), zeznania świadka P. C. (k.12-13), protokół z przebiegu badania stanu nietrzeźwości urządzeniem elektronicznym wraz z świadectwem wzorcowania (k.2-3), protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu wraz ze świadectwem wzorcowania (k.4-6), postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy (k.23-24), informację z K. (k.17).

Oskarżony P. M. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i stwierdził, że ma świadomość tego, że źle postąpił w związku z czym wie, że musi ponieść karę. Wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się karze i podpisał oświadczenie o zgodzie na konkretną treść wniosku prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k., jednakże w trakcie posiedzenia w dniu 14 stycznia 2016 roku w przedmiocie rozpoznania ww. wniosku cofnął wyrażoną uprzednio zgodę, a następnie wniósł o wymierzenie łagodniejszej kary i ewentualne pozostawienie prawa jazdy na ciągnik z tego względu, że ma straszą, chorą babcię, której tylko on pomaga w gospodarstwie.

Oskarżony będąc prawidłowo zawiadomiona o terminie posiedzenia, nie stawił się na nie w dniu 04 lipca 2016 r.

Sąd zważył co następuje:

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego P. M. za wiarygodne, albowiem są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, w szczególności z treścią zeznań P. C., który dokonał jego zatrzymania. Jak wynika z protokołu z przebiegu badania stanu nietrzeźwości urządzeniem elektronicznym, P. M. oświadczył, że w minionym dniu w godzinach od 17:00 do 18:00 spożywał alkohol w postaci piwa w ilości 2 litrów

W ocenie Sądu za nie budzące wątpliwości uznać należy treść zeznań przesłuchanego w charakterze świadka funkcjonariusza policji P. C., który zatrzymał do kontroli drogowej P. M.. Należy stwierdzić, iż świadek będąc osobą obcą dla oskarżonego nie miał powodu aby bezpodstawnie go obciążać, jednocześnie jako funkcjonariusz publiczny wykonywał czynności służbowe, a więc działał w sposób rutynowy, z należytą starannością i wnikliwością ponadto ich treść koresponduje z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym treścią protokołu z przeprowadzonego badania oskarżonego na zawartość alkoholu w jego organizmie. W sprawie nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności, które podważyłyby wiarygodność złożonych przez niego zeznań. W związku tym Sąd uznał je za w pełni wiarygodne i zgodne z rzeczywistym przebiegiem zdarzenia.

Za nie budzącą wątpliwości uznać należy treść protokołów użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu w postaci A.-Sensor IV CM oraz A. A 2.0, który potwierdza, że P. M. znajdował się w stanie nietrzeźwości.

W świetle tak ukształtowanego materiału dowodowego Sąd uznał, iż вина oskarżonego odnośnie zarzucanego jej czynu nie budzi żadnych wątpliwości.

P. M. w dniu 09 listopada 2015 r. w W. jadąc ulicą (...) kierował samochodem marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu I badanie – 0,40 mg/l, II-0,41 mg/l, III-0,27 mg/l, IV-0,26 mg/l. Swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona występku z art. 178 § 1a k.k. W myśl powołanego przepisu karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy w próbie krwi pobranej od badanego występuje stężenie powyżej 0,5 promila alkoholu albo stężenie w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm³. Badanie powietrza wydychanego na zawartość alkoholu, aby było wiarygodne musi zostać przeprowadzone dwukrotnie, w odstępie czasu 15 minut. Jak wynika z protokołu badanie przeprowadzono A.-Sensorem IV CM oraz A. A 2.0 w sposób prawidłowy, a uzyskany wynik jednoznacznie wskazywał, że badany kierowca – oskarżony P.(...) był nietrzeźwy. Nadto należy podkreślić, że dla bytu przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. nie jest istotne jaki odcinek drogi przejechał kierowca, czy było to kilkanaście kilometrów czy kilkadziesiąt metrów. Istotne jest to że zdecydował się prowadzić samochód nie będąc do tego obiektywnie zdolnym

Nie mniej jednak, w ocenie Sądu, biorąc pod uwagę realia niniejszej sprawy, wobec oskarżonego ziszcili się przesłanki umożliwiające zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 66 § 1 i § 2 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli вина i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni kolejnego przestępstwa. Występek przypisany oskarżonemu jest zagrożony karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do dwóch lat, zatem warunek umożliwiający orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania określony w art. 66 § 2 k.k. został spełniony.

Bezsprzecznie zarówno okoliczności popełnienia czynu jak i вина oskarżonego P. (...) nie budzą żadnych wątpliwości. Zdaniem Sądu należy również uznać, iż zarówno вина oskarżonego, jak też społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne.

Sąd miał na uwadze, iż P. M. nie był dotychczas karany (k. 17), jego postawa, tj. przyznanie się do winy oraz wyrażenie rzeczywistej i szczerzej skruchy z powodu swojego zachowania, również wskazują na to, iż zdaje sobie sprawę z naganności swojego zachowania i szczerze go żałuje. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Oczywistym jest, iż występek z art. 178a § 1 k.k. jest występkiem formalnym, niosącym w sobie potencjalnie duży stopień społecznej szkodliwości. Jednakże w ocenie Sądu, w przypadku czynu, jakiego dopuścił się oskarżony P. M. najistotniejsze są właśnie okoliczności konkretnego czynu, a szczególnie stopień nietrzeźwości sprawcy. Uwadze Sądu nie uszedł fakt, iż o godzinie 8:00 rano, kiedy oskarżony jechał samochodem w ustalonym stanie nietrzeźwości ruch na drogach publicznych bywa natężony, to jednak wartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu w żadnym z badań nie przekroczyła w sposób znaczny określonych przez kodeks karny norm stanu nietrzeźwości tj. 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu albo 0,5 promila zawartości alkoholu we krwi. Badania wykazały u oskarżonego: I badanie wykazało 0,40 mg/l, II badanie wykazało 0,41 mg/l, III badanie wykazało 0,27 mg/l alkoholu, a ostatnie

IV badanie wykazało 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i wartości jeżeli chodzi o stan nietrzeźwości oskarżonego miały wyraźnie tendencję spadkową.

Wydając rozstrzygnięcie w warunkowym umorzeniu wobec oskarżonego postępowania karnego Sąd miał również na uwadze to, że oskarżony nie był do tej pory karany sędownie i mimo tego, że aktualnie jest osobą bezrobotną na utrzymaniu żony, to jednak pracuje w gospodarstwie rolnym, gdzie pomaga swojej babci.

W ocenie Sądu tak właściwości jak i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia oskarżonego wskazują na to, iż mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego. P. M. wyraził skruchę i żał z uwagi na popełniony występki. Jego postawa w postępowaniu przygotowawczym polegająca na przyznaniu się do winy i nie kwestionowaniu istotnych okoliczności popełnionego czynu wskazuje, iż od początku rozumiał on naganność swojego czynu, a okoliczności te pozwalają przypuszczać, iż to zdarzenie z dnia 09 listopada 2015 r. miało jedynie charakter epizodyczny w życiu oskarżonego. Dlatego też Sąd stosując przepis art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego na okres 3 lat tytułem próby uznając, że sam fakt prowadzenia wobec niego postępowania karnego będzie dla niego wystarczającą nauką i przestrożą na przyszłość.

Na podstawie art. 67 § 2 kk, Sąd oddał P. M. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór powyższy pozwoli Sądowi kontrolować sposób życia oskarżonego P. M., zweryfikować trafność postawionej pozytywnej prognozy.

Zgodnie z art. 67 § 3 k.k. umarzając warunkowo postępowanie karne, sąd może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 k.k. oraz zakaz prowadzenia pojazdów wymieniony w art. 39 pkt 3 k.k. do lat 2. Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego przepis art. 67 § 3 k.k. jest w zakresie orzekania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych przepisem szczególnym w stosunku do art. 42 § 2 k.k. i wyłącza jego stosowanie przy warunkowym umorzeniu postępowania – wyrok SN z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie III KK 481/13.

W realiach niniejszej sprawy nie było zdaniem Sądu możliwości nie orzekania wobec oskarżonego w ogóle środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Sąd w oparciu o treść art. 67 § 3 k. k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzekł wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii A1, A, B1, B i D1, D, BE, D1E, DE i to jedynie na okres jednego roku, uznając, iż eliminacja oskarżonego z ruchu drogowego w zakresie ww. kategorii będzie dodatkową dla niego mobilizacją do życia w zgodzie z obowiązującymi normami prawnymi oraz uświadomi mu zagrożenie, jakie stwarzają w ruchu drogowym nietrzeźwi kierujący. Okres jednego roku, na jaki Sąd orzekł zakaz prowadzenia ww. pojazdów mechanicznym, przy warunkowym umorzeniu postępowania, będzie dla oskarżonego wystarczającą dolegliwością oraz spełni cele w zakresie prewencji generalnej, jak i szczególnej oraz uświadomi mu naganność jego zachowania

Sąd przychylił się jednocześnie do prośby oskarżonego i nie orzekł zakazu prowadzenia pojazdów obejmujących kategorię C1, C, C1E i CE dotyczącą uprawnień kierowania ciągnikami albowiem miał na uwadze, że oskarżony pomaga swojej starszej schorowanej babci w gospodarstwie rolny.

Na poczet zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd na podstawie art. 63 § 4 k.k. zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 09 listopada 2015 roku do dnia 04 lipca 2016 r.

O kosztach nieopłaconej a udzielonej oskarżonemu z urzędu przez adw. M. G. obrony Sąd orzekł działając na podstawie art. art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 14 ust. 3, § 19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i przyznając temu obrońcy kwotę 516,60 złotych powiększoną o należny od tej kwoty podatek VAT.

O kosztach niniejszego postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. oraz art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych i zasądając od oskarżonego P. M. na rzecz Skarbu Państwa zwrot wyłożonych w postępowaniu wydatków w kwocie 390 złotych i wymierzając mu opłatę w wysokości 60 złotych.